

tilstrækkelig Anledning til at tiltræde Kommissionens Forslag i dens § 34, hvorefter det skal være forbudt at bruge Nalefiskeri med Puls- og Bøtvaad paa visse nærmere betegnede Steder af Limfjorden. Som berørt er det ogsaa her et Tilbage- skridt, der er Spørgsmaal om, og det tilmed paa et Om- raade, hvor den nyere Lovgivning stadig er gaaet i Retning af Friheden. Omfanget af de saakaldte laaefede Bænde, der først indførtes ved Forordning 15de December 1750 som formentlig nødvendige til Sikkring af Fiskeynglen mod Udelæggelse, for- mindstefedes allerede noget ved Loven af 29de Decbr. 1857 og indskrænkedes yderligere ved Loven af 4de Januar 1861, indtil endelig Loven af 22de Marts 1867 aldeles opgav Lænsningen, og Loven af 25de Marts 1872, ved hvilken det er forbudt i Liden fra 1ste Septbr. til 24de Juni at drive Nale- fiskeri med Nalesturevaad eller Puls- og Bøtvaad paa Strækningen fra Hals til Grundene Vesten for Lyngør og i Hjarbøl Bugt Sønden for Virk- fund, kan, efter hvad Kommissionen derom har be- mærket S. 56, ikke betragtes som Vidnesbyrd om en anden Opfattelse af Lovgivningen. Det til- kommer, at et af Kommissionens Medlemmer, Na- turhistorikeren Dr. phil. Rütken, hvis Mening der, da Spørgsmaalet dreier sig om, hvad der udtræ- ves til Fiskeynglens Bevaring, her netop synes at maatte tillægges en særlig Vægt, ikke har tiltraadt dette Forslag, idet han ikke har kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at kalde sig laaefede Bænde tillive igen, ligesom det ei heller har kunnet Andet end i alt Fald stille sig noget tvivlsomt for Ministeriet, om det vil kunne have nogen særlig Betydning for Bevaringen af Fiskebestanden i hele det store Limfjordsbassin, at Puls- og Bøtvaad det holdes ude fra nogle enkelte mindre Dele af samme. Da Forslaget imidlertid af Kommissionen, som i sin Midte tæller et Medlem fra Limfjorden, og hvis Medlemmer, der alle ere sagkyndige, have haft Leilighed til paa Stedet at undersøge og gjøre sig bekendte med Forholdene, er vedtaget med over- vægende Flertal, nemlig med 5 Stemmer mod 1, da Kommissionen, saaledes som det noksom frem- gaar af den vidtløftige Motivering, lægger ganske særlig Vægt paa Forslaget, og da Kontroløren ved Limfjordsfiskeriet, der som Medlem af den Kom- mission, hvis Arbejde ligger til Grund for Loven af 22de Marts 1867, udtalte sig for Ophævelsen af de laaefede Bænde, nu meget bestemt har til- raadet Vedtagelsen af det omhandlede Forslag, idet han i en ham særlig med Hensyn til dette Punkt af Mi- nisteriet afæstet Erklæring under Henvisning til den Erfaring, han senere har indvundet, har udtalt som sin Overbevisning, at den frie Brug af Nalevaad har haft en særdeles skadelig Indflydelse paa Nale- fiskeriet i Fjorden, der siden 1867 skal være i stærk Aftagende, — har Ministeriet troet at burde over- vinde sine Betænkeligheder ved det nævnte Forslag, hvilket iøvrigt ogsaa vil have til Følge, at en større Overensstemmelse opnaas mellem de Regler for

Brugen af Puls- og Bøtvaad, der skulle gjælde for Limfjorden og de øvrige Fjorde. Kommissionens § 33 vil derfor gjenfindes i Lovforslagets § 27 alene med Undtagelse af en Slutningsbe- stemmelse, som man har ment maatte have sin rette Plads i tredje Afsnit.

Det har neppe været Meningen med Bestem- melserne i Fr. 15de Decbr. 1750 §§ 18 og 20 at tillægge Grundeierne nogen egentlig Eneret til Fiskeri med Hæltebundgarn samt Gjedde-, Aborre- og Stalleruser udfor deres Eiendomme, og i alt Fald skjønner Ministeriet ikke, at der er nogen Grund til mere at indrømme Grundeierne ved Lim- fjorden end ved de andre salte Bænde en saadan Eneret. Man har derfor ikke fundet tilstrækkelig Anledning til i Lovforslaget at optage Kommissionens Forslag under § 41, der iøvrigt ei heller fin- des i Loven af 29de Decbr. 1857, og det saame- get mindre, som Sagen i ethvert Fald er af en aldeles underordnet Betydning, idet det ommeldte Fiskeri saa godt som slet ikke drives i Fjorden.

Til §§ 37 og 38. Optagelsen af disse Para- grafer staar i Forbindelse med, at Kommissionens Kapitel 5 er udeladt i Lovforslaget. Ministeriet er ganske enigt med Kommissionen i, at det al- mindelige Politi, hvis Pligt det ligesaa fuldt er at paase Overholdelsen af denne som af andre Love, ikke vil være istand til uden Bistand at søre det behørlige Tilsyn med, at Fiskerne under Udøvelsen af Fiskeriet holde sig de giene For- skrifter efterrettelige. For Limfjordens Bedkommende haves der imidlertid allerede til Politiets Bistand en særlig søgaende Kontrol, der gjennem en læn- gere Virksomhed har godtgjort sit Værd og som derfor foreslaas bibeholdt ved nærværende Lov, ved hvilken man overhovedet har troet det rigtigt at indføre saa faa Forandringer som muligt i de ifølge den allerede bestaaende Lovgivning for Fiske- riet i Limfjorden gjældende Regler. Hvad de øvrige Fjorde angaar, maa man derhos formene, at den fornødne Hjælp til Lovens Haandhævelse vil kunne ydes Politet af de lønede Bestillings- mænd, som i Overensstemmelse med Lovforslagets § 41 dertil ansættes i Genhold til de i Paragrafen omtalte Vedtagter. Tilbage bliver saaledes Havfiskeriet, men til væsentlig af Hensyn til dette Fiskeri, der mindst turde behøve Tilsyn, ved Lov at organisere et helt nyt Kontrolapparat, som tilmed vilde blive meget bekoftelig, har Ministeriet ikke kunnet finde, at der var tilstrækkelig Anledning, idet de Foran- staltninger i saa Henseende, der i Liden muligén maatte vise sig at være fornødne eller ønskelige, formentlig meget vel ville kunne træffes ad admini- strativ Vej, saaledes at de dertil medgaaende Belsb søges bevilgede ved de aarlige Finantslove. Paa samme Maade maa der ligesom hidtil kunne for- holdes med Hensyn til Tilvebringelsen af den tekniske sagkyndige Rebhjælp, som Ministeriet, saafremt nærværende Forslag bliver til Lov, vil have behov i større Omfang end tidligere.